

EBA/GL/2014/14

23. december 2014

Smernice

o pomembnosti, poslovni skrivnosti in zaupnosti ter o pogostosti razkritij v skladu s členi 432(1), 432(2) in 433 Uredbe (EU) št. 575/2013

Kazalo

Smernice organa EBA o pomembnosti, poslovni skrivnosti in zaupnosti ter o pogostosti razkritij v skladu s členoma 432(1) in 432(2) ter členom 433 Uredbe (EU) št. 575/2013	3
Naslov I – Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov	4
Naslov II – Postopki in notranje ureditve	5
Naslov III – Dejavniki, ki se upoštevajo pri ocenjevanju pomembnosti razkritij	6
Naslov IV – Dejavniki, ki se upoštevajo pri ocenjevanju, ali je razkritje poslovna skrivnost ali zaupno	7
Naslov V – Dejavniki, povezani s potrebo, da se razkritje informacij oceni pogosteje kot enkrat letno	8
Naslov VI – Razkritja, ki jih morajo zagotoviti institucije, kadar uporabijo opustitev razkritij	9
Naslov VII – Razkritja, ki morajo biti izvedena pogosteje kot enkrat letno	10
Naslov VIII – Končne določbe in izvajanje	12

Smernice organa EBA o pomembnosti, poslovni skrivnosti in zaupnosti ter o pogostosti razkritij v skladu s členi 432(1), 432(2) in 433 Uredbe (EU) št. 575/2013

Vloga teh smernic

Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (v nadaljnjem besedilu: uredba o EBA). V skladu s členom 16(3) uredbe o EBA si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.

V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA glede ustreznih nadzorniških praks v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora ali glede tega, kako bi bilo treba uporabljati zakonodajo Unije na posameznih področjih. Organ EBA zato od vseh pristojnih organov in finančnih institucij, na katere je naslovil smernice, pričakuje, da jih bodo upoštevali. Pristojni organi, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje nadzorne prakse (npr. s spremembo pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), tudi če so smernice naslovljene predvsem na institucije.

Zahteve v zvezi s poročanjem

Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) uredbe o EBA do 23. februar 2015 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Uradno obvestilo je treba poslati na obrazcu iz poglavja 5 na e-naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo oznake „EBA/GL/2014/14“. Uradna obvestila morajo predložiti osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov.

Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) uredbe o EBA objavljena na spletni strani organa EBA.

Naslov I – Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

1. Člen 432(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da lahko institucije opustijo eno ali več razkritij iz naslova II dela osem navedene uredbe, če se informacije, predložene v okviru takšnega razkritja, ne štejejo za pomembne, razen za razkritja iz člena 435(2)(c) (razkritja glede politike raznolikosti v upravljalnem odboru) ter členov 437 (razkritja glede kapitala) in 450 (razkritja glede politike prejemkov) Uredbe (EU) št. 575/2013.
2. Člen 432(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da lahko institucije opustijo tudi enega ali več podatkov, vključenih v razkritja iz naslovov II in III dela osem, če vsebujejo informacije, ki se štejejo kot zaupne ali so poslovna skrivnost, razen za razkritja iz členov 437 (razkritja glede kapitala) in 450 (razkritja glede politike prejemkov). Člen 432(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da če so podatki opuščeni v skladu s členom 432(2) navedene uredbe, institucije to navedejo, navedejo razlog za nerazkritje ter objavijo bolj splošne informacije o zadevi, ki je predmet zahteve po razkritju, razen v primerih, kadar so ti klasificirani kot zaupni ali kot poslovna skrivnost.
3. Člen 433 Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da institucije ocenijo potrebo po objavi nekaterih ali vseh informacij iz dela osem navedene uredbe pogosteje kot enkrat na leto glede na njihove značilnosti poslovanja, kot so obseg poslovanja, obseg dejavnosti, prisotnost v različnih državah, vključenost v različne finančne sektorje in udeležba na mednarodnih finančnih trgih ter plačilni sistemi, sistemi poravnave in klirinški sistemi. Ta ocena nameni posebno pozornost morebitni potrebi po pogostejšem razkritju posameznih informacij o kapitalu, kapitalskih zahtevah, izpostavljenosti tveganjem in drugih informacij, ki se hitro spreminjajo.
4. Te smernice določajo postopek in merila za institucije, ki morajo izpolnjevati obveznosti iz dela osem CRR v zvezi z načeli pomembnosti, poslovne skrivnosti in zaupnosti, povezanimi z njihovimi obveznostmi glede razkritja in pravico do opustitve razkritja v skladu s členom 432 Uredbe (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: opustitve ali opustitve razkritij). Smernice zagotavljajo tudi napotke za institucije, ki ocenjujejo pogostejša razkritja.
5. Te smernice so namenjene institucijam, ki morajo izpolnjevati obveznosti iz dela osem Uredbe (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: institucije), in njihovim pristojnim organom. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da institucije izpolnjujejo te smernice pri ocenjevanju pomembnosti, poslovne skrivnosti, zaupnosti in pogostosti razkritij.
6. Institucije bi morale pri sprejemanju formalnih politik o zahtevah po razkritju iz člena 431(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 za oceno primernosti razkritij, vključno z njihovo pogostostjo, upoštevati vsa priporočila iz naslovov II do V teh smernic o pomembnosti, poslovni skrivnosti in zaupnosti ter o pogostosti razkritij.

Naslov II – Postopki in notranje ureditve

7. Formalne politike za oceno primernosti razkritij, vključno z njihovo pogostostjo, bi morale vključevati ustrezen postopek o uporabi opustitev razkritij v skladu s členom 432(1) in (2) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter o oceni pogostosti razkritij v skladu s členom 433 navedene uredbe.
8. Ta postopek se lahko vključi v obstoječ postopek, namenjen sprejemanju odločitev v zvezi s temami razkritij, če obsega vsaj spodaj navedene značilnosti (od a do f). Biti mora sorazmeren z velikostjo, obsegom poslovanja in obsegom dejavnosti institucije ter skladen z notranjo organizacijo institucije. Postopek mora vsaj:
 - a) odobriti upravljalni organ institucije ali njena imenovana komisija;
 - b) opredeliti organizacijsko enoto ali enote, višje vodstvo ali njegove komisije in osebje, odgovorno za načrtovanje, izvajanje in pregledovanje politik o pomembnosti, poslovni skrivnosti in zaupnosti ter o pogostosti razkritij;
 - c) zagotoviti, da se vložek vseh zadevnih enot in funkcij, npr. funkcij upravljanja tveganj, enote skladnosti poslovanja in katerih koli drugih pomembnih funkcij, upošteva pri načrtovanju, izvajanju in pregledovanju teh politik;
 - d) zagotoviti, da so višje vodstvo ali njegove komisije odgovorne za sprejetje končne odločitve o tem, ali podatek opustiti („opustitev“) oziroma ali šteti pogostost za primerno, po tem, ko se upoštevajo ustrezno utemeljeni predlogi, ki jih sprejmejo ustrezna organizacijska enota ali enote in osebje, zadolženo za izvajanje politik o pomembnosti, poslovni skrivnosti in zaupnosti ter o pogostosti razkritij;
 - e) opredeliti ustrezen postopek poročanja o izvajanju politik o pomembnosti, poslovni skrivnosti in zaupnosti ter pogostosti razkritij;
 - f) določiti ustrezno raven preglednosti za vsako opustitev razkritij ali ustrezno pogostost v skladu z naslovoma VI in VII teh smernic.
9. Institucije bi morale v celoti dokumentirati in hraniti primerna dokazila o izvajanju postopka, opisanega v odstavku 8, in ocenah v skladu z določbami iz naslovov III, IV ali V teh smernic, da zagotovijo ustrezno sledljivost in preglednost pri izvajanju politik o pomembnosti, poslovni skrivnosti in zaupnosti ter o pogostosti razkritij (na primer študije, ki kažejo potencialni vpliv razkritja informacij, ki veljajo za poslovno skrivnost).
10. Ko se institucije odločijo, da zagotovijo razkritja v zvezi z njihovo formalno politiko za izpolnjevanje zahtev po razkritju iz dela osem Uredbe (EU) št. 575/2013, bi bilo smiselno, da bi razmislile o vključitvi opisa postopka iz tega naslova v ta razkritja ter o opisu politik o pomembnosti, poslovni skrivnosti in zaupnosti ter o pogostosti razkritij v skladu z določbami iz naslovov II do V teh smernic.

Naslov III – Dejavniki, ki se upoštevajo pri ocenjevanju pomembnosti razkritij

11. Institucije lahko opustijo eno ali več razkritij iz naslova II Uredbe (EU) št. 575/2013, če se informacije, zagotovljene s temi razkritji, ne štejejo za pomembne v skladu z določbami teh smernic. Nasprotno pa lahko, če je posamezna informacija ocenjena za pomembno v skladu z določbami tega naslova, institucije zagotovijo razkritje, ki presega veljavne zahteve po razkritju.
12. Institucije bi morale pri oceni pomembnosti posamezne informacije upoštevati vsaj naslednje:
 - a) pomembnost bi bilo treba ocenjevati redno in vsaj enkrat letno;
 - b) pomembnost bi bilo treba oceniti za kvalitativne in kvantitativne zahteve po razkritjih;
 - c) pomembnost bi bilo treba oceniti na ravni vsake posamezne zahteve po razkritju in, kjer je to primerno, na zbirni osnovi. Institucije bi zlasti morale oceniti, ali bi kumulativni učinek opustitve posebnih zahtev po razkritju, ki se posamično štejejo za nepomembne, povzročil opustitev informacij, ki bi lahko vplivala na poslovne odločitve uporabnikov;
 - d) pri ocenjevanju pomembnosti bi bilo treba upoštevati okoliščine in širši okvir v času razkritij, na primer vpliv gospodarskega in političnega okolja;
 - e) pomembnost bi morala temeljiti na konceptu, prilagojenem uporabniku, oceniti pa bi jo bilo treba na podlagi potreb uporabnikov in predvidene ustreznosti informacij za uporabnike, saj zahteva po razkritju morda ni pomembna za institucijo, je pa pomembna za uporabnike. Zato bi bilo treba obseg razkritih informacij prilagoditi potrebam uporabnikov ter pretehtati učinek razkritij na njihovo razumevanje institucije in njenega profila tveganja. Informacije, povezane s podatki, pri katerih so lahko institucije zelo subjektivne, ko določajo njihov znesek, so verjetno pomembne za uporabnike;
 - f) pomembnost bi bilo treba oceniti ob upoštevanju posebne narave in namena zahtev, ki se ocenjujejo. Merila se ne bi smela uporabiti na enak način za vse zahteve po razkritju. Zlasti so lahko posebni postopki/kazalniki, ki se razlikujejo od tistih, uporabljenih za določanje pomembnosti za kvantitativna razkritja, potrebni za kvalitativna razkritja;
 - g) pomembnost bi morala temeljiti na konceptu, značilnem za institucijo. Odvisna bi morala biti od posebnih značilnosti, dejavnosti, tveganj in profila tveganja institucije ter se je ne bi smelo samodejno oceniti glede na velikost/obseg institucije, njen pomen na domačem trgu ali glede na njen tržni delež;

- h) pomembnost ni odvisna le od velikosti. Pomembnost je povezana s kvantitativnim pomenom v smislu količine in/ali kvalitativnim pomenom v smislu narave zadevne informacije, kot so izpostavljenosti ali tveganja, ki so lahko pomembna zaradi svoje narave ali obsega. Ocena pomembnosti, ki temelji le na kvantitativnih pristopih ali pragovih pomembnosti, se na splošno ne bi smela šteti kot ustrezna za razkritja;
 - i) pomembnost bi morala biti dinamičen koncept, saj je odvisna od konteksta razkritij in se zato lahko uporablja različno za različna razkritja skozi čas, odvisno od razvoja tveganj. Zlasti bi morale institucije upoštevati tveganja/poslovne dejavnosti, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene. Ad hoc ponovne ocene pomembnosti, ko se tveganja razvijajo ali okoliščine spremenijo, imajo lahko sčasoma za posledico različne vrste in obseg razkritij.
13. Institucije lahko upoštevajo dodatne dejavnike, če se ti štejejo za verjetne in objektivno primerne.
14. Ocenjevanje pomembnosti bi moralo biti predmet presoje kakršna koli ustrezne funkcije, ki zagotavlja dodano vrednost oceni pomembnosti zadevnih razkritij, pri čemer bi morala ocena temeljiti na ustreznih merilih in kazalnikih. Pri izvajanju odstavka 12 za ocenjevanje pomembnosti informacije bi morale institucije posebno pozornost nameniti naslednjim merilom:
- a) poslovnemu modelu na podlagi posameznih kazalnikov in dolgoročni strategiji;
 - b) velikosti, izraženi kot delež regulativnih ali finančnih metrik ali metrik dobičkonosnosti ali agregatov ali kot nominalni znesek posamezne informacije ali elementa (tveganja, izpostavljenosti), s katerim je informacija povezana in za katerega se ocenjuje pomembnost;
 - c) vplivu elementa, s katerim je povezana posamezna informacija, na razvoj skupnih izpostavljenosti tveganjem (izraženih zlasti v smislu zneskov izpostavljenosti ali zneska tehtane tvegane aktive) ali splošen profil tveganj institucije;
 - d) ustreznosti posamezne informacije v smislu razumevanja trenutnih tveganj ter solventnosti subjekta in njihovega trenda, pri čemer je treba upoštevati, da opustitev ne sme prikriti trenda v razvoju tveganj iz prejšnjega obdobja;
 - e) amplitudi sprememb elementa, s katerim je povezana posamezna informacija, v primerjavi s prejšnjim letom;
 - f) povezanosti informacij z nedavnim razvojem tveganj in potrebami po razkritju ter s tržnimi praksami v zvezi z razkritji.

Naslov IV – Dejavniki, ki se upoštevajo pri ocenjevanju, ali je razkritje poslovna skrivnost ali zaupno

15. Institucije bi morale pri ocenjevanju, ali je posamezna informacija poslovna skrivnost, upoštevati naslednje:
- a) primeri, v katerih so informacije ocenjene kot poslovna skrivnost, bi morali biti izjeme in bi se morali nanašati na informacije, ki so tako pomembne, da bi razkritje znatno vplivalo na konkurenčni položaj institucije. Poleg informacij o produktih in sistemih, ki bi povzročile zmanjšanje vrednosti naložb institucije vanje, če bi se delile s konkurenti, so lahko informacije, ki so poslovna skrivnost, povezane s konkurenčno pomembnimi poslovnimi pogoji ali poslovnimi okoliščinami;
 - b) splošno tveganje morebitne slabitve konkurenčnosti zaradi razkritja se samo po sebi ne bi smelo šteti za zadosten razlog za izogibanje razkritju. Na voljo bi morala biti posebna obrazložitev, ki bi morala temeljiti na analizi učinka razkritja informacij, ki so poslovna skrivnost;
 - c) opustitev razkritja v zvezi z informacijami, ki so poslovna skrivnost, se ne bi smela uporabiti za izogibanje razkritju informacij, ki bi škodile instituciji na trgu, ker te informacije odražajo neugoden profil tveganj;
 - d) upoštevati bi bilo treba oslabitev konkurenčnega položaja, na primer v smislu velikosti, obsega poslovanja in področja dejavnosti. Institucije bi morale utemeljiti, kako bi razkritje teh informacij zagotovilo preveč vpogleda v njihove poslovne strukture.
16. Institucije bi morale pri ocenjevanju, ali je posamezna informacija zaupna, upoštevati naslednje:
- a) primeri, v katerih je informacija ocenjena kot zaupna, bi morali biti izjeme. To lahko velja za primer, ko je lahko na primer gospodarski sektor tako koncentriran, da bi razkritje izpostavljenosti v tem sektorju povzročilo razkritje izpostavljenosti do nasprotne stranke;
 - b) splošno sklicevanje na zaupnost ni zadosten razlog, da bi se izognili razkritju: institucije bi morale zlasti opredeliti in analizirati, v kolikšni meri bi razkritje posamezne informacije vplivalo na pravice njihovih strank ali nasprotnih strank oziroma bi to pomenilo kršitev zakonsko določenih obveznosti glede zaupnosti. Pri opravljanju te analize bi bilo treba upoštevati mnenje pravne enote institucije ali morebitnih pravnih strokovnjakov.

Naslov V – Dejavniki, povezani z zahtevo po oceni, da se informacije razkrijejo pogosteje kot enkrat letno

17. Vse institucije bi morale oceniti potrebo, da se nekatere ali vse informacije iz naslovov II in III dela osem Uredbe (EU) št. 575/2013 razkrijejo pogosteje kot enkrat letno glede na merila iz člena 433 Uredbe in v skladu s postopkom iz naslova II teh smernic.

18. Čeprav morajo vse institucije oceniti potrebo po zagotavljanju pogostejših razkritij z uporabo katerega koli orodja za ocenjevanje, ki spada v okvir elementov iz člena 433 Uredbe (EU) št. 575/2013, bi morale institucije zlasti oceniti potrebo po tem, da informacije objavljajo pogosteje kot enkrat letno, kadar zanje velja eden od naslednjih kazalnikov:
- a) institucija je ena od treh največjih institucij v domači državi članici;
 - b) konsolidirana sredstva institucije presegajo 30 milijard EUR;
 - c) štiriletno povprečje bilančne vsote institucije presega 20 % štiriletnega povprečja BDP njene domače države članice;
 - d) institucija ima konsolidirane izpostavljenosti v skladu s členom 429 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki presegajo 200 milijard EUR ali enakovreden znesek v tuji valuti z uporabo referenčnega deviznega tečaja, ki ga objavi Evropska centralna banka in velja ob koncu poslovnega leta.

Naslov VI – Razkritja, ki jih morajo zagotoviti institucije, kadar uporabijo opustitev razkritij

19. Kadar se institucija odloči, da ne bo razkrila informacij ali sklopa zahtev, ker so nepomembne, mora to jasno navesti.
20. Kadar se v skladu s postopkom iz naslova II oceni, da je informacija poslovna skrivnost ali je zaupna, pri čemer se upoštevajo zadevni elementi iz naslova IV, bi morale institucije zagotoviti naslednje informacije:
- a) vrsto informacij ali zahteve po razkritju, ki se šteje za poslovno skrivnost ali zaupno v skladu s končno odločitvijo, sprejeto ob koncu postopka;
 - b) obrazložitev nerazkritja, tj. na podlagi česa se šteje, da je informacija poslovna skrivnost ali zaupna;
 - c) več splošnih informacij o vsebini zahteve po razkritju. Pri razkritju teh splošnih informacij je treba uporabiti metode, ki omogočajo primerno razkritje, hkrati pa upoštevajo vidike zaupnosti ali poslovne skrivnosti (nerazkritje imena posameznih strank, ustrezna raven združevanja).
21. Informacije in pojasnila, razkriti po uporabi opustitve poslovne skrivnosti in zaupnosti, bi morali zadoščati za to, da se uporabnikom omogoči, da v celoti razumejo razvoj tveganj v obdobju, ki ga zajema pregled. Uporaba opustitve bi lahko privedla do uporabe tehnik združevanja in/ali spreminjanja podatkov v anonimne, da se omogoči razkritje smiselnih informacij kljub pomislekom glede zaupnosti ali poslovnih skrivnosti.

22. Institucije lahko informacije iz tega naslova zagotovijo neposredno v različnih delih o tveganju v mediju iz člena 434 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali na eni lokaciji znotraj tega medija.

Naslov VII – Razkritja, ki morajo biti izvedena pogosteje kot enkrat letno

23. Čeprav se vsaka institucija sama odloči glede vrste informacij in ravni podrobnosti, ki jih bo razkrila za zagotavljanje učinkovitega posredovanja vedenja o svojem poslovanju in profilu tveganja, bi morale institucije, ki izpolnjujejo enega od kazalnikov iz odstavka 18, nameniti posebno pozornost morebitni potrebi po tem, da se naslednje informacije zagotovijo več kot enkrat letno:

- a) informacije v zvezi s kapitalom in ustreznimi količniki v skladu s členom 437 in členom 492, kot je ustrezno, Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti naslednje informacije, kot je opredeljeno v ustreznih vrsticah prilog IV in V izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1423/2013 z dne 20. decembra 2013:

- i. skupni znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu z vrsticama 6 in 29;
- ii. skupni znesek dodatnega temeljnega kapitala v skladu z vrsticama 36 in 44;
- iii. skupni znesek temeljnega kapitala v skladu z vrstico 45;
- iv. skupni znesek dodatnega kapitala v skladu z vrsticama 51 in 58;
- v. skupni znesek kapitala v skladu z vrstico 59;
- vi. skupne regulativne prilagoditve za vsako kategorijo kapitala v skladu z vrsticami 28, 43 in 57;
- vii. količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu z vrstico 61;
- viii. količnik temeljnega kapitala v skladu z vrstico 62;
- ix. količnik skupnega kapitala v skladu z vrstico 63.

- b) Informacije, ki se zahtevajo v skladu s točkami (c) do (f) člena 438 Uredbe (EU) št. 575/2013:

- i. zneski tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev po vrsti tveganj, opredeljenih v členu 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- ii. zneski tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev po vrsti tveganj, opredeljenih v členu 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, in po kategorijah izpostavljenosti iz člena 438 navedene uredbe;

- c) informacije o količniku finančnega vzvoda, zahtevanega v skladu s členom 451 Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti naslednje informacije, kot je opredeljeno v ustreznih vrsticah prilog I in II osnutka izvedbenega tehničnega standarda o razkritju količnika finančnega vzvoda v skladu s členom 451(2) Uredbe (EU) št. 575/2013:
- i. znesek temeljnega kapitala, uporabljenega kot števec v skladu z vrstico 20, s specifikacijo, zahtevano v vrstici EU-23;
 - ii. znesek skupne izpostavljenosti, uporabljene kot imenovalec v skladu z vrstico 21;
 - iii. končni količnik finančnega vzvoda v skladu z vrsticama 22 in EU-22a, če je ustrezno;
- d) informacije o izpostavljenostih tveganjem, zlasti kvantitativne informacije o notranjih modelih v skladu s členom 452(d), (e) in (f) Uredbe (EU) št. 575/2013, ločeno za izpostavljenosti, za katere institucije uporabijo lastne ocene izgub ob neplačilu ali konverzijske faktorje za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, in izpostavljenosti, za katere ne uporabijo takih ocen;
- e) informacije o drugih podatkih, ki se hitro spreminjajo, in podatkih iz dela osem Uredbe (EU) št. 575/2013, ki so se v obdobju poročanja znatno spremenili.
24. Poleg informacij iz odstavka 23 bi morale institucije zagotoviti dodatne vmesne informacije, kadar rezultat njihove ocene za potrebo po tem, da se razkritja iz dela osem Uredbe (EU) št. 575/2013 zagotavljajo pogosteje kot enkrat letno, kaže, da so te dodatne informacije potrebne za predstavitev celovitega profila tveganja udeležencem na trgu.
25. Vmesne informacije, ki jih razkrijejo institucije v skladu z odstavkoma 23 in 24 tako pogosto, kot je določeno v odstavku 26, morajo biti skladne in primerljive v daljšem časovnem obdobju.
26. Pogostost razkritij bi morala biti odvisna od meril iz odstavka 18, da institucije, ki morajo
27. izpolnjevati obveznosti iz dela osem Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo naslednje:
- a) institucije, ki izpolnjujejo kazalnik iz točke (d) odstavka 18, bi morale posebno pozornost nameniti morebitni potrebi po razkritju:
 - i. informacij iz točk (a), (b)(i), (c) in (e) odstavka 23 na četrletni podlagi;
 - ii. informacij iz točk (d) in (b)(ii) odstavka 23 na polletni podlagi;
 - iii. celotnega sklopa informacij, ki se zahtevajo v skladu z izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1423/2013 in osnutkom izvedbenega tehničnega standarda

o razkritju količnika finančnega vzvoda v skladu s členom 451(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 na polletni podlagi;

- b) institucije, ki izpolnjujejo enega od kazalnikov iz točk (a) do (c) odstavka 18, bi morale posebno pozornost nameniti morebitni potrebi po razkritju informacij iz točk (a), (b)(ii) in (c) do (e) odstavka 23 na polletni podlagi.
28. Informacije iz točk (a) do (c) odstavka 23 bi bilo treba razkriti v obliki, določeni v izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 1423/2013 in osnutku izvedbenega tehničnega standarda o razkritju količnika finančnega vzvoda v skladu s členom 451(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.
29. Informacije iz odstavka 23 bi bilo treba objaviti skupaj z datumom objave vmesnih računovodskih izkazov ali informacij, kot je primerno, pri čemer bi se morale določbe iz člena 434 Uredbe (EU) št. 575/2013 po izvedbi potrebnih sprememb uporabljati za informacije iz odstavka 23.
30. Kadar se institucije, ki izpolnjujejo vsaj enega od kazalnikov iz odstavka 18, odločijo, da enega ali več razkritij iz odstavka 23 ne bodo zagotovile pogosteje kot enkrat letno, morajo to navesti vsaj v letni objavi dokumenta z razkritji v skladu z delom osem Uredbe (EU) št. 575/2013 in zagotoviti informacije o tem, na podlagi česa so sprejele svojo odločitev.

Naslov VIII – Končne določbe in izvajanje

- 31. Pristojni nacionalni organi te smernice izvajajo tako, da jih vključijo v svoje nadzorniške procese [v šestih mesecih po objavi končnih smernic].
- 32. Pristojni nacionalni organi nato zagotovijo, da institucije v celoti upoštevajo te smernice pri vseh transakcijah, sklenjenih po sprejetju teh smernic.